

Een spook op het kerkhof in Alphen

Coenraad Johannes Mollenberg werd op 26 mei 1851 in Alphen geboren. Hij werd onderwijzer, was even (1881/1882) hoofd van de school in Dreumel maar vertrok toen naar Geertruidenberg. Daar was hij hoofd van de Openbare School en na 1883 ook directeur van de Rijksnormaallessen (opleiding voor onderwijzers en onderwijzeressen).

Na zijn pensionering in 1916 ging hij in Den Bosch wonen waar hij in 1933 ook stierf. Hij werd echter in Alphen op het kerkhof begraven. Op zijn grafsteen staat in het kort zijn levensgeschiedenis. Hij heeft enkele boeken over de historie van Geertruidenberg geschreven maar liet ook een "handschrift" na met de geschiedenis van zijn geboorteplaats Alphen.

In 1910 is van hem een spookverhaal in het dialect gepubliceerd in de boekenserie "Van Schelde tot de Weichsel". Daarin liet hij merken dat hij de Alphense buurten en markante personen nog goed kende. In het verhaal laat hij een gebochelde kleermaker, kromme Hendrikus, vertellen over de weg die hij 's nachts om twaalf uur volgt van Greffelen naar het Hoekeind. Hij gaat over het kerkhof om het spook te zien dat veel anderen daar ook gezien hebben. Vanaf de dijk gaat hij door de Kerkstraat naar beneden, dan over het Katholieke kerkhof en vervolgens langs de toren en over de Gereformeerde begraafplaats, die daar dan nog is tussen de Schoolstraat en de kerk; daar ontmoet hij het spook!

'n Spookgeschiedenisse. (Maas en Waal: Alphen.)

Wiej ze de Kromme Hendriekus kunne vergête. 't Is wāōr, 'n héél tedje lit-iej-al opp't kerrikhof onder 't gruun gras, mar al is iej dōrum uit de oīgen, toch is iej nog niej uit-et hart. Me dunkt ik zie 'm nog lèvendig méj z'n krom béén en z'ne grōīten bult bijj ons äōn de toffel zitten naēijen. Jonge, jonge, 't was 'nen kummelikke sinjeur. Aēg-ge z'n scheer mar efkes viét um 'n menneke of 'n pāērdje te snijjen, dan spulden-iej net op äs nen bēr. Mar toch hiel ik veul van 'm, al kōs-iej ôk nog zō brommen en al was-iej ôk nog zō léélik, want och, iej

kôs toch zō mōij vertellen. In géén duuzend uur in d'n umtrek ze de zōi 'nen-
āōrige Hendriekus hebben kunnen vijnnen. Veul, héél veul ben ik van z'n
sprukskes vergête, mar één heb ik 'r nog onthaauwe, en dā mō 'k oew is efkes
vertelle, naêt éénter zōi ās hij dā din.

(Hendriekus vertelt.)

Op 'ne Zōturdag'n aovend vūr Pāōschen kwaamp ik van Greffelen, wāōr 'k
hāōst de āōling wêk genâêjd ha. 'k Ha ěūrst goed āēpel en pap gegête, en nō
dā 'k z' āmōil goejen aovend saame gezeed ha, kuierde ik zuutjes āōn nāō 't
Hoek-āēnd.

't Was nog al lāōt geworre, want ik hā 'n bōks onder hānd en diej mōs ěōrst af.
'k Gelēūf dā 't wel hāōst half twāēllif uur was. 'k Ha zū 'n kort smorrelke van 'n
pijp in m'ne mond en sprong op m'n drie béén (Hendr. gebruikte de persplank
als steun bij het gaan) zuutjes āōn vūruit.

Toen ik bij Grat den Braauwer āōn de lijnenbōim was gekomme, zin ik zōi bij
m'n âêgen: 'Witte wāê, 'k zal nouw is over 't kerrihof gāōn en is gāōn kijken of
ik dā spook ók niej ziej, dā' t'r al zūvēul gezien hebben.'

Ge begrept wel, dā 'k niks niej geleufde van al de prāōtjes van de miense, en
ik zijj ōk geen spierke bang en 't was ōk géén zierke vur me um.

Toew gink ik dan van d'n dijk af en toew ik vurbijj 't hekken kwaam van 't
kerrihof, viet ik m'n pet af en toen makten ik 'n kruis. 't Was in 't hōlleke van de
nacht, want 't sloeg net twāēllif ure op de toore, recht vur me. Ik hēūrde niks.
't Was net zoo stil as 'n mōske en ik zag ōk nergens niks dan 'n klāēn lichje dur
't rāōm van de kerrik, en ik zeg oew, dā 'k blij was, dā 'k dā zaag, want ik
vuulde toch wel wā in m'n lijf, dā zin: nouw mōs 'r is ééne komme. Mar ik ging
mar dēūr en toew ik nāêt āōn 't āēnd van 't griffelmeerd kerrekhof kwaam, toew
wō 'k bij Jāōnus Hol over de tuin stappe en zōi wéér nāō den dijk lōīpe; mar
toew zag ik dāōr op ééns in d'n donkere iets vur me liggen en toew docht ik:
'God, wā ze dā toch wel zijn.' Ik viet héél zuutjes m'n pāêt, want ik vuulde, dā
m'n hāēr op m'ne kop overāēnd ginge stāōn. 't Was de duuvel: dā māēnde'n ik
te mienste, want hie ha net pōīten as 'nen bok en hoorens op z'ne kop en 'nen
hééle lange start. Mar ge wéét wel, ik heb oew gezeed, dā 'k niej āērg bang
zijj, en toew 'k wéér 'n bietje bijj m'n pōtjetieve gekomme was, toew makte 'n ik
ěūrst drie kruizen, en toew ie toew nog niej op de lōóp ging, toew viet 'k men
porsplank en toew sloeg ik 'm over z'n ribbekast, en ik zin:

Ben de van God, dan sprēkt, En ben de van de duuvel, dan
verrēkt.

Böh! böh! zin-it ding, en 't gaf 'ne schrēūw, dā ge 't wel op
Mortese hād kunne heuren.

Ik viel mē m'n porsplank en m'nen bult in de brānnittels, en
m'n pāêt kon ik nergens niej meer vijnnen. - 't Was 'n kalf,
dā vur spook gespuld hā.

Vierhuizenstraat?

De vier bijzondere woningen die in juli in de Driehuisenstraat in één dag werden geplaatst kregen veel aandacht. De persberichten hierover worden door WHAM uitgeknipt en bewaard. Zo groeit ons archief dagelijks.

De Driehuisenstraat, die daarvoor 11 huizen telde, heeft nu dus zelfs 15 woningen. Van de drie huizen, waar deze straat naar is genoemd, is er maar één meer over namelijk nummer 19. De twee andere huizen stonden tussen dit huis en de Schoolstraat aan het Hofpad.

De Driehuisenstraat werd in vroeger tijden ook wel Achterstraat genoemd.

Als we dit krantenbericht uit de Waalbode van 7 juli 1920 mogen geloven speelden zich daar honderd jaar geleden vreemde taferelen af!

*Alphen. 't Was al lang niet pluis in het om zijn gastvrijheid beruchte huisje achter „de Driehuis”.

Vrijdagavond laat ontstond er dan ook ruzie tusschen moeder en zoon. Deze wilde met zijn vrouw enkele dagen bij zijn moeder doorbrengen, wat evenwel niet in den geest viel van een jongmensch uit Grave, die met een der dochters verkeerung had. Dit jongmensch, bijgestaan door moeder en a.s. vrouw, wilde van dit bezoek niet weten. Niet noodig te verklaren, dat er spoedig heel wat nieuwsgierige toeschouwers het tooneel kwamen gadeslaan en indien de politie niet zoo spoedig was present geweest, was het een formeele veldslag geworden. Onder de nieuwsgierigen, waren er eenigen, die met geweld dat jongmensch uit Grave, die reeds gedurende eenige weken dag en nacht in dit huis vertoeft, hier vandaan wilden hebben.

De politie stelde binnenshuis een onderzoek in, doch vond het jongmensch niet. Na een herhaalden inval door een achterdeur, en bijgestaan door het publiek, vond men het heer achter den schoorsteen, jammerend van angst.

Onder gejoel werd het lijdend onderwerp door de politie weggebracht, in de hoop... nooit meer te zullen terugkomen.

Informatie over de straatnamen van Alphen is te vinden op onze site alphenaandemaas.com.

Zoekplaatje Muziekles

Deze keer een wat recenter zoekplaatje. Jan Rikken maakte deze foto in mei 2009. Met het muziekproject Windkracht 6 haalde muziekvereniging St. Lambertus in samenwerking met basisschool Mariënhof maar liefst 21 nieuwe leerlingen binnen. 19 van hen staan op deze foto t.g.v. de uitreiking van de nieuwe instrumenten. We herkennen wel wat gezichten, maar lang niet allemaal. Wie weet ons alle namen te vertellen?

Oplossing zoekplaatje Augustus 1949

We kregen van diverse kanten de namen aangereikt, waarvoor onze hartelijke dank.

Staan v.l.n.r. Anna Lagarde-Slot, Nel Steenbruggen, Gonny de Leeuw-van Leur, Anneke Lagarde, Annie van Wichen-de Leeuw, Bets of Annie Hol. Zittend v.l.n.r. Nel van Wichen, Lena van de Wert of Joke Hol of Marie van den Oever-Schonenberg, Marie Meijs, Jo Steenbruggen.

Stichting Werkgroep Historisch Alphen aan de Maas

p/a Greffelingsestraat 23
6626 AN ALPHEN (Gld)

Elke donderdagavond in de Edohof
van 20.00 tot 22.00 uur

RegioBank NL45RBRB0918497752
KvK nr. 11069033

Peer Witzel	tel. 56 2195
Ben van Dijk	tel. 56 1942
Adrie van Hoogstraten	tel. 56 2425
Johan de Jong	tel. 56 1557

email: wham@alphenaandemaas.com
www.alphenaandemaas.com